

længe at stille et Forslag om, at dette Uddybningsarbejde kan foretages og paabegyndes.

Jeg nævner disse Forhold, nærmest fordi Folketingsmanden for den Kreds — Holbæk Kreds — ved Sygdom er forhindret i at være til Stede under denne Sags Forhandling. Jeg nævner det altsaa her paa hans Vegne, men ogsaa paa disse Byers Vegne.

Der er ogsaa fra Holbæk Byraad indgivet et Andragende til Ministeren for offentlige Arbejder, hvori der spørges, om der ikke var Mulighed for, at Holbæk kunde faa en Stikbane fra Holbæk over til den Bane, der er projekteret i Forslaget, fra Næstved til Hillerød, over til et Sted i Hornsherred, hvor som helst det nu kunde træffe sig. Der er fra Holbæk til dette Sted, som der nærmest tænkes paa her, ca. 2 Mil, og Bekostningen vil efter det Overslag, der er gjort, blive ca. 600,000 Kr. Men hvis man samtidig med disse Forslag vedtager Ministerens Forslag om en Værdistigningsskat, hvad jeg antager, vi gøre, tror jeg, at den vil indbringe ret betydeligt ved denne Bane. En hel Del af Hornsherred har jo indtil Dato stadig søgt Holbæk som Købstad, de ere f. Eks. med i Slagteriet i Holbæk, og Holbæk betragter disse Egne som sit Opland. Men det ses let, at kommer denne Bane, saa er det forbi, og jeg synes i dette Tilfælde, at ligesom jeg sammenlignede Issefjordens Uddybning med Limfjordens, saaledes kan denne Bane ogsaa sammenlignes med den Bane, som Ministeren selv har foreslaaet fra Nørre-Omme til Ringkøbing, og at man kan bruge akkurat samme Motivering overfor den her foreslaaede Bane, som Ministeren selv har givet overfor sidstnævnte. Den højtærede Minister siger, at han foreslaar Sidebanen fra Nørre-Omme til Ringkøbing „dels til Betjening af et Opland, der ellers vilde savne Jernbane, dels for at Ringkøbing By ikke med Føje skal kunne beklage sig over, at Byen ved de ny Baneanlæg berøves noget af sit Opland.“ Denne Begrundelse tiltræder jeg fuldt ud ogsaa for denne Banes Vedkommende, og jeg tror, at disse Forhold ganske kunne sammenstilles. Derfor tror jeg ogsaa, at det Udvalg, som bliver nedsat, saavel som den højtærede Minister vil kunne tage Hensyn til et saadant Andragende.

Naar der er saa mange og saa store Forslag som disse til Forhandling, er det jo intet Under, at der trindt om i de forskellige Egne holdes Møder, ved hvilke der drøftes, om ikke ogsaa disse Egne kunde

komme i Betragtning med det samme. Der er da ogsaa i den Anledning holdt Møder dernede om en Bane fra Holbæk til Ringsted eller Sorø i Forbindelse med Veddebanen. Jeg ved ikke, om der allerede er indkommet et Andragende dernede fra, men jeg ved i alt Fald, at det vil komme til den højtærede Minister og det Udvalg, der vil blive nedsat; jeg vil da bede den højtærede Minister og Udvalget om saa vidt muligt at tage et skønssomt Hensyn ogsaa hertil.

Til Slutning vil jeg kun sige et Par Ord om det ny, der er kommet ind i dette Forslag, om en Værdistigningsskat. Jeg er blandt dem, der ere særdeles tilfredse med og ligefrem den højtærede Minister taknemmelige for, at denne Sag er draget med ind i dette Forslag. Selvfølgelig kan jeg ogsaa have Ting at indvende imod dette Forslag, men jeg tror ikke, at nogen kunde fremsætte et Forslag om dette Emne, saa nyt som det er, uden der altid vilde blive gjort Indvendinger derimod fra nogle Sider. Den væsentligste Indvending, jeg har mod enkelte Punkter i dette Forslag, er, at den højtærede Minister foreslaar, at den Skat, som bliver paalagt en Ejendom, kan betales straks, og at den i det hele taget kan afdrages, men jeg tror heller ikke, at Ministeren holder saa stærkt derpaa. Jeg tror, at naar vi skulle over til en Værdistigningsskat, skal det være en Skat, som for al Fremtid skal hvile paa Jorden, og den skal da ikke kunne afdrages ved at betale 1 pCt. aarlig i godt 40 Aar, ikke heller ved at betale Kapitalen straks. At man saa her, som Ministeren foreslaar, ikke skal betale denne Skat, uden at den overstiger 10 pCt. eller 10,000 Kr. er jo forstaaeligt. Den Begrundelse, som Ministeren giver derfor, er jo denne, at det er noget nyt, og at det er vanskeligt at finde den rette Vurdering. Han er derfor gaaet ud fra, at man maatte have denne Begrænsning for ikke at forurette nogen. Jeg tiltræder denne Begrundelse. Man skal ikke gøre Uret, og der er jo kun dette ene Tilfælde, i hvilket man paalægger denne Skat. Naar man kan finde den rette Form for denne Vurdering, tror jeg imidlertid heller ikke, Ministeren har noget imod at gaa videre, eller at man begynder noget før.

Der er fra enkelte jydsk Rigsdagsmænd klaget over, at Værdistigningsskatten skal indføres her, og spurgt, hvorfor den netop skal indføresovre i Jylland, i disse fattige Egne, da man indtil Dato har ladet de mere velhavende Egne gaa fri for denne